

end de vilde have gjort under de Forhold, som tidligere fandt Sted, da det saaledes Naadessecretariat eksisterede. Der er jo ingen Tvivl om, at dersom ikke vor Forsatningsforandring var foregaaet, saa vilde en Mand som denne ikke blive henvisst til det almindelige Fattigvæsen, men han vilde, naar han ibrigt var en hæderlig Mand, faae et lille Tilskud af Naadessecretariatet. Jeg kan saaledes ikke see, at der kan være nogen særdeles Fare ved at indrømme en lille Understøttelse til en Mand i denne Stilling, forudsat at han ibrigt fra Hæderværdighedens Side er en Mand, der fortjener anbefaling, og derom troer jeg ikke, at der er reist nogen Tvivl. Jeg skal derfor, som sagt, stemme for den ærede Rigsdagsmands Forslag.

Tscherning: Det gjør mig ondt, at jeg atter skal tage Ordet i denne Sag, men det er, fordi der ligger Mære for end et enkelt Tilfælde. Dersom det var i Rigsraadet, at det Samme var blevet udtalt, som nu sidst blev udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), saa var det muligt, at man kunde tage denne Sag under Overveelse, saa var det muligt, at man kunde komme ind paa en saadan Foranstaltning, hvorved der blev givet en Sum til at understøtte Officerer, der vare afgaaede inden et vist Aar, f. Ex. naar man gaaer meget langt tilbage, inden Atten Hundrede og nogle og Thyve, kort sagt, inden de lidt høiere Pensioner begyndte at indtræde. Man kunde maaskee henvise hele denne Sag til Finantsministeren, der kjender hele Omfanget af den, idet han vil vide, hvad det var, man havde at bestille med; men der er her paa dette Sted draget et enkelt Tilfælde ind, som slet ikke hænger sammen med vort hele øvrige Understøttelsesvæsen under Kongeriget, og det troer jeg ikke kan gaae an. Det kan gjerne være, at det kan have sin Rytte, at dette Spørgsmaal er blevet bragt paa Bane, for at det paa rette Sted kan faae sin Løsning; man har jo imidlertid i en tidligere Tid med Hensyn til Embedsmænd under Armeen, som vare blevne affledigede, som man troede, med en for ringe Pension, stillet en Sum af 10,000 Rd. til Ministeriets Raadighed for at

fordele den med Skjonsomhed mellem dem, og jeg troer ikke engang, at denne Sum blev forbrøgt, men Størstedelen deraf blev, saavidt jeg erindrer, tilovers; jeg erindrer ikke i dette Dødblik hvormeget deraf. Noget Saadant kunde man tænke sig, men her at henvise et Andragende til Justitsministeren, det er at faae et sikkert Afslag fra Ministerens Side, thi jo mere han overveier denne Sag, desto mere vil han kunne indsee, at han slet ikke vil kunne gaae ind derpaa.

Winther: Ja, dersom den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) vilde bringe dette almindelige Spørgsmaal paa Bane, naar Rigsraadet om kort Tid bliver samlet, vilde jeg tilraade den ærede Forslagsstiller at tage sit Forslag tilbage, idet man jo unægtelig er i nogen Forlegenhed ved at stemme for Forslaget, saaledes som det foresligger, og Resultatet af det bliver ikke værre for Manden, hvis den ærede Rigsdagsmand nu tager sit Endringsforslag tilbage; jeg skal altsaa henstille dette til de to ærede Herrer.

Albertsen: Ja, dersom den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) skulde finde sig foranlediget til at bringe Sagen frem i Rigsraadet, skal jeg være meget villig til for mit Vedkommende at tage Forslaget tilbage.

Tscherning: Det ligger i Sagens Natur, at et Bøfte af den Art hverken kan eller vil jeg give paa dette Sted. Den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) maa kunne vide med sig selv, hvad han kan gjøre i denne Sag.

Winther: Ja, jeg for min Part skal ligesaalet i Rigsraadet trække mig tilbage deraf, som jeg her har villet undlade at understøtte den almindelige Anskuelse, hvorefter der kunde være noget Rigtigt i at gaae ind paa Forslaget, og dersom den ærede Rigsdagsmand vil lade sig nsie dermed, kan han godt tage sit Forslag tilbage, men jeg havde troet, at det var bedre, naar man kunde faae en mægtigere Understøttelse end min.